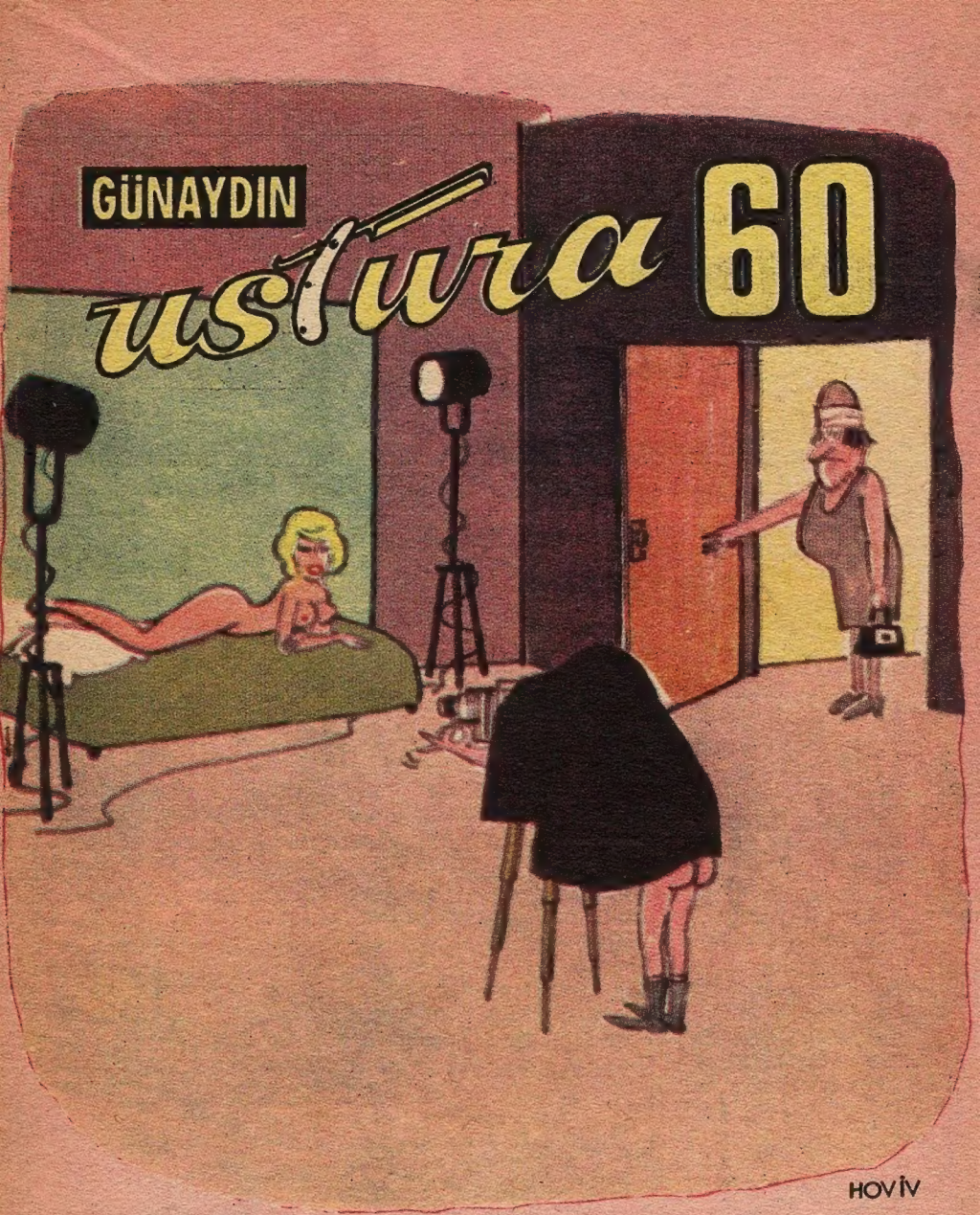

ANCAK BERBER ANLAR BERBER HALİNDEN:
KORKUYORUM SENİN İSTİKBALİNDEN!
-İstikbal Berberi-

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Bursa'dan muhasebeci K. Ş. soruyor:

"Dolmakalemi kim icat etti?"

MARKOPAŞA:

Dolmakalemin mucidi hakkında değişik rivayetler vardır. Fakat bu rivayetlerin hepsi de asılsız olup, bu hususta hakikat, Şemsettin Cevdet Paşa'nın "Tarih-i Allem-kallem, ne karışır el âlem" adlı on altı ciltlik tarih kitabının ikinci cildinin dör - düncü fasıl, ikinci babında şöyle ya - zılmaktadır:

"Babıâlf hariciye kaleminde ke - tebeden mübeyyiz muavini Abdülfeyyaz Efendi gayetle boğazına düşkün ve gayetle şikemperver bir zat olup bilhassa her türlü dolmayı pek sevdiğinden zevcesi Fetanet binti Fıt - nat Hanım, zevci Abdülfeyyaz efendinin kalbini feth için, her nevi dol - mayı, ağzınıza lâyık, pek güzel ya - pardı. On beşinci asır 'hicridir' derseadetinin dargelirli bir memuru olan Abdülfeyvaz efendi, zevcesinin pişirdiği yemeklerin ekşimemesi için, on ay taksitle bir buzdolabı alarak ve hatta işbu buzdolabının ilk taksitini de o gün aldığı büyükçe bir rüşvet ile tediye eylemiş idi. (Allah, taksiratını affeyleye! Amiin!)Şikemperver bir zat olan Abdülfeyyaz e - fendi, akşam yemeğinde tıka basa taam eder ve fakat geceyarısı karnı zil çalarak, helâya gidiyorum baha - nesiyle, muhterem zevcesinden gizli olarak mutbağa dalar, buzdolabındaki nefis dolmaları-zevcesi bastırır korkusu ile-çiğnemeden yutardı.

Fetanet binti Fıtnat hanım ile Abdülfeyyaz efendinin bir de oğlan çocukları var idi ki, yaramazlıkta böyle bir veled-i zina dünyaya gel - memiş idi. Piç Müslim namındaki mahalle halkına el'aman dedirten bu dünyanın ilk hârik çocuğu, arkadaşlarının çantalarından arakladığı üç düzine kadar tükenmez kalemi, buzdolabındaki dolmaların ortalarından uzunluğuna geçirerek, kendi özbeöz pederine bir tuzak hazırlamış idi. Pederi Abdülfeyyaz dahi, yine bir gece yarısı, su dökmeye gidiyorum bahanesiyle zevcesinin koynundan çıkıp mutfağa gitmiş ve buzdolabındaki dolmaları atıştırmağa başlamış idi.. Zevcesi bastıracak diye korkusundan dolmaları çiğnemeden yutan Abdülfeyyaz Efendi (zavallı peder!)dolmaların içinde tükenmez kalem bulunduğunu ve dolmaları kalemlerle birlikte yuttuğunu farketmemiş, ancak ertesi gün Babıâlî Hariciye kalemindeki sandalyesine oturunca mâbadinde dayanılmaz ağrılar ve sancılar duyarak hekime gitmiş ve muayenede fistül mütehassısı hekimin hayret nazarları altında teşhis edilerek...."

İşte sayın okurum, dolmakalemi böylece olmuştur.

Yahu insaf edin, dolmakalemi. kimin icat ettiğini ben nerden bileyim?

DEVRİMCİ GENÇLERE SIKILAN KURŞUN

MÜJDE

Koca,

-Müjde karıcığım, dedi, hani daha pahalı bir evde oturalım deyip duruyordun ya, en sonunda dileğin oldu.

Kadın,

-Taşınıyor muyuz ? diye umutla sorunca kocası,

-Yok canım, dedi, ev sahibi kirayı artırdı. da...

DİNLEMEK

Hekim, hastanın karısına,

-Kocanızın kesinlikle sessizliğe ve dinlenmeye ihtiyacı var, alın şu uyku haplarını. dedi..

Kadın,

-Ne zamanları vereyim? diye sorunca hekim,

-Ne vermesi, dedi, uyku haplarını siz alacaksınız.

NEDEN KÖSE

Sözünü, söyleşişini bilmezlerden bir kızıl sakallı adam, bir gün parkta gezinirken gördüğü köse bir bahçıvana, alay etmek için,

-Ne o sakal dağıtılırken yetişemedin mi yoksa? deyince, köse bahçıvan da,

-Efendim, demiş Tanrı sakal dağıtırken, ben geç kalmışım. Benden önce gelenler, beğendiklerini alıp alıp gitmişler Ortada kala kala bir kızıl sakal kalmıştı. Düşündüm, taşındım, kızıl sakallı olmaktansa köse kalayım, çok daha iyi dedim.

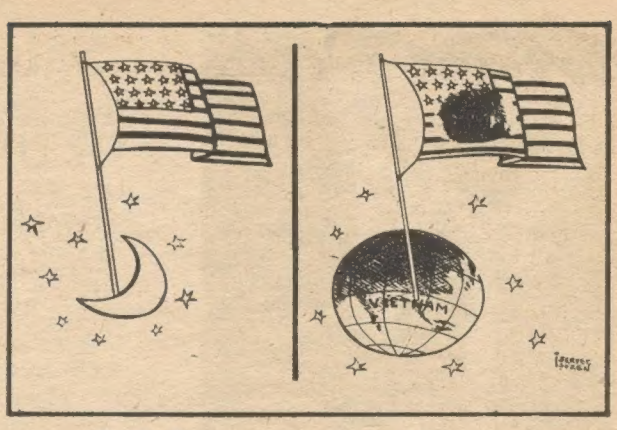

İYİLİK

Çok iyiliksever bir adam, pazar günü balık tutuyordu. Oltasına ya kalanan bir küçük balığa öyle acıdı ki, balığı yeniden suya attı. Balık, büyüyünce kendisine yaptığı bu iyiliği ödemek için adamı aradı ve bir gün onu denizde yüzerken buldu, hemen yedi. Çünkü o, bir köpek balığıydı.

ÇENE

-Alooo, sen misin doktorcuğum...

-Evet... Nasılsın dostum?...

-Ben çok iyiyim ama, beş gün önce karımın çene kemiği çıktı, biriki hafta sonra şöyle bir uğrayıp da bakarsan çok memnun olurum.

PALAVRA

Bir İngiliz, Amerikalı dostuna saatini öve öve bitiremiyordu. Artık iyice kafası şişen Amerikalı,

-Hadi canım, dedi senin saat de bir şey mi, benim bir saatim vardı, Hudson nehrine düştü de hâlâ bişey olmadı.

-Saate mi?

-Yok canım, Hudson nehrine...

İNTİKAM

Bir küçük banka memuru, evine erken dönmüştü. Anahtarıyla kapıyı açıp içeri girince, karısıyla tanıdığı bir zengin ve dişli adamın içerde sevişmekte olduklarını farketti. Evin girişindeki askıda tüccarın şemsiyesini görünce, hırsla şemsiyeyi kapıp dizinde kırdı, sonra bir kahkaha atıp,

-İnşallah şimdi de bir yağmur yağar, bir yağmur yağar ki... dedi.

NEDEN ANIRMIYOR

Bir köylünün kulakları birdenbire sağır olunca, eşeği için şöyle diyormuş:

-Ne oldu bu eşeğe anlayamıyorum, eskiden anırırdı, şimdi yalnız ağzını açıyor, o kadar..

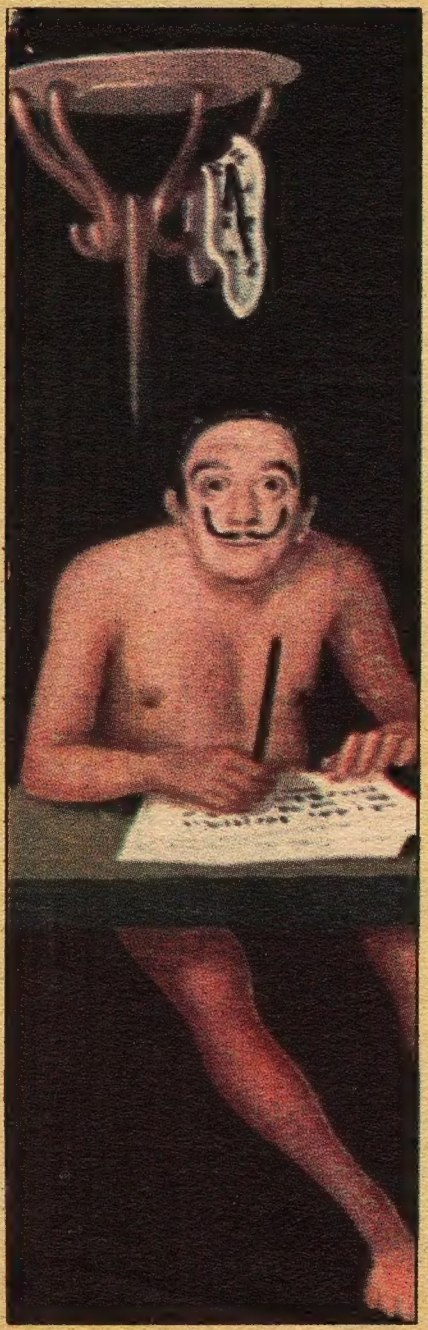

SALVADOR DALİ YA DAHİ YA DELİ

Yandaki resimde çırılçıplak görülen büyük İspanyol ressamı Salvador Dali, her zaman yarattığı olaylar ve acayiplikleriyle bütün dünyanın dikkatini üzerine çekmektedir.

Orijinallikleri, hatta para - dokslarıyla yüzyılımızı renklendiren Salvador Dali' nin yaptıklarının pek azını herhangi bir kimse yapsa ya dünyaya maskara olur, ya tımarhaneyi boylardı. Ancak sanatının değeri bu denli üstün düzeyde bir yaratıcı olunca, ona deli değil, dâhi denilebilirdi.

Her gittiği yerde olaylar yaratarak, sözleri ve davranışlarıyla basının ve kamunun ilgisini üzerine çeken son orijinal gösterisi Paris gezisinde olmuştur. Paris' in eski hal binasındaki yunus balıklarının haşarılıklarını hayranlıkla seyreden Salvador Dali,

-Belki de ressamlığı bırakır, yunus balığı terbiyecisi olurum.. demiştir.

Havuzdaki yunus balıklarının canbazlıklarını uzun uzun inceledikten sonra gazetecilere şunları söylemiştir:

- Bu hayvanların bambaşka dünyaları var, sanki aralarında konuşuyorlar. Onların dünyasına girersem, sanatımda bile önemli değişiklikler olabilir.

*

New York'a ilk gidişinde, vapurdan rıhtıma, elindeki bir metre uzunluğunda, bir francalayı baston gibi kullanarak çıkmıştı. Ayakkabılarını giymekten usanmış tekini, içine süt doldurarak başına geçirmişti. Yazar, ressam, dekoratör, rejisör, kuyumcu, heykelci olan bu 70 yaşındaki sürrealistin deliliği ve dâhiliği tartışılmaktadır. Aşağıda onun birkaç düşüncesini okuyunca, bakalım, siz ne diyeceksiniz?

İnsanların niçin bu kadar hayalsiz olduklarını anlamıyorum. Acaba şöförler niçin arabalarıyle dükkânlara girip alış - veriş yapmıyorlar. Dışarda hava sıcakken, taksilerin içersinde niçin sunî yağmur yağdırılmadığını anlayamıyorum. Haşlanmış bir ıstakoz ısmarlayınca, garsonların niçin kızarmış bir telefon getirmediklerini: daima ılık ve yapışkan olan telefon ahizeleri yerine, niçin içki şişelerini soğuttuklarını anlamıyorum. Yeşil naneden garni ve içine Edgar Poe için gebermiş bir fare konmuş ahizelerin kullanılmayışına şaşıyorum.

İspanyolca bilmem. Fransızca yazarım. Yazdıklarımı sonradan İspanyolcaya çevirirler ve bana ne demek istediğimi anlatırlar.

Paristeyken Picasso üzerine bir yazı istemişlerdi benden. Yazmak için bir yol tutmuştum. Aynı yolu siz de deneyin. Yarından tezi yok, büyük adamlardan biri hakkında yazılmış bir kitap alın, bir de kimya kitabı bulun. Birinden birkaç cümle ötekinden de birkaç cümle alın, alt alta koyun. O büyük adamın adı geçtikçe kaldırıp yerine benim adımı koyun. Bu yoldan giderseniz bütün, dünyaya parmak ısırtacak bir yazı çıkartırsınız.

Bütün ruhbilim dergilerinde deli miyim değil miyim diye yazılar çıktı. Anladığıma göre pek deli sayılmazmışım.

İçinde kalleşlik olmayan saf soruları sevmem. Bana sorulacak soru insanı zor duruma düşürecek sorulardan olmalı.

New York'ta çoğu zamanım gitara ve dolmakalem çiğnemekle geçer. Kinim var gitaralara. Gitara İspanyolluğun en belirli kalıplarından biridir.

Picasso'ya büyük hayranlığım var. Yılbaşında bir de doğum gününde en iyi dileklerimi sunmayı hiç unutmam. O da hiç cevap vermez.

Kendi bulduğum, renkli rüyalar gösteren gözlüklerim var. İki camlı, İki cam arasındaki boşluğa pireler doldurdum. Pirelerin üzerine de fosfor döktüm. Gece taktım mı renkli rüyalar görürüm.

Bir kadının

Hatıra Defterinden

3 haziran. Bugün kaptanla tanıştım, pek kibar bir adam.

5 haziran. Kaptan benimle çok ilgileniyor. Acaba?

6 haziran. Kaptan bugün bana aşk ilân etti. Reddettim.

7 haziran. Kaptan bugün bana ültimatom verdi: Aşkını reddetmeye devam edersem, yolcularla birlikte gemiyi batıracakmış.

8 haziran. Vicdanım rahat, dört yüz yolcunun hayatını kurtardım.

Ünlü Karikatürcülerden:

SZYMON KOBYLİNSKİ

Polonyalı karikatürcü Szymon Kobylinski, 1927'de doğdu. Varşova Akademisi'nde sanat tarihi öğrenimi yaptı. İlk karikatürü 1947'de yayınlandı ve 1957'de, politik karikatür dalında devlet armağanı kazandı. Özelliği, yazısız karikatürlerindeki komik'in çizgilerinde oluşudur. 1961 de Polonya'da ve Almanya'da karikatür albümü yayınlanmıştır.

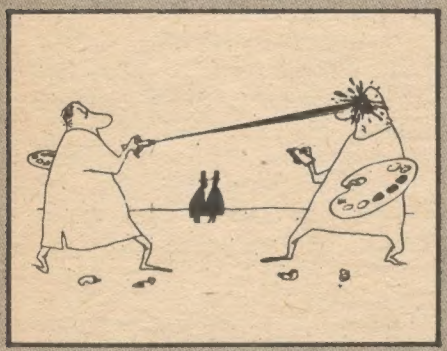

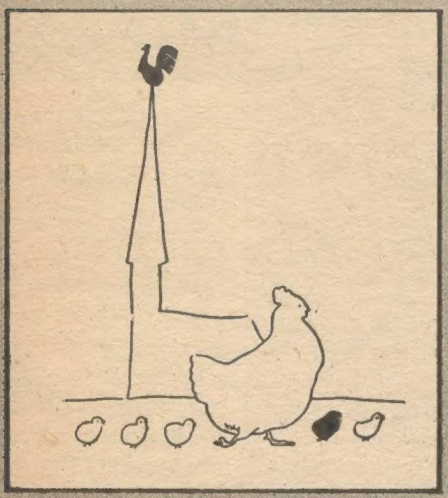

BUDALA

Kasabanın bir budalası vardı. Onunla herkes ilgilenirdi. Bu adamın budalalık özelliği, önüne bir elli kuruşlukla, bir on kuruşluk konulduğu zaman, elli kuruşu bırakıp on kuruşu almasıydı.

Bir gün kasabanın budalasını tek başına görünce,

-Ne diye elli kuruşluğu bırakıp da on kuruşluğu alıyorsun? diye sordum.

Kimse var mı, diye çevresine bakınıp yalnız olduğumuza güvence getirdikten sonra şöyle dedi.

-Çok basit, dedi, elli kuruşluğu alsam, ondan sonra aynı tecrübeyi tekrar yapamazlar ki...

HAYAL BU YA...

Hekimin hayali

Arkeologun hayali

Yamyamın hayali

Şeyhin hayali

OSCAR WİLDE'ten bir hikâye:

BENCİL DEV

Çocuklar, okul dönüşü, Dev'in bahçesine uğrayarak oynamaya alışmışlardı. Burası, yemyeşil çayırların şurasında burasında yıldızlar gibi ışıldayan güzel çiçeklerin bulunduğu bir bahçeydi .. Bir düzine kadar şeftali ağacı baharda, pembe ve inci renkli çiçeklerle pıtrak gibi donanır, güzünde, ballı yemişlerini verirlerdi. Çiçekler arasında uçuşup ötüşen kuşları dinlemekten çocuklar çok hoşlanırlardı.

Uzun zaman, dostu bir umacının evinde konuk kalmış olan Dev, şatosuna dönüşünde, bahçede oynaşan çocukları görüp korkunç sesiyle,

-Burda işiniz ne yumurcaklar ?diye bağırınca çocuklar çil yavrusu gibi dağılıp kaçıştılar.

Dev,

-Benim bahçem, benim bahçemdir: bunu herkes bilmelidir! .. diye söyleniyordu.

Çocukların girmemesi için bahçesini, ördürdüğü yüksek duvarlarla çepeçevre çevirtti. Bahçe kapısına bir de levha astı: "Buraya girmek yasaktır!" Artık bencil Dev memnundu.

Zavallı çocuklar, tozlu, çamurlu sokaklarda oynarken, hep Dev'in güzel bahçesini anarak

-Ah, orda ne mutluyduk! dediler.

Derken bahar geldi, ama Dev'in bahçesinde kış hâlâ sürüyordu. Çocuklar olmadığı için Dev'in bahçesinde çiçekler açmadı, kuşlar ötmedi. Yalnız, bikez, bir minik çiçek karların altından başını çıkardıysa da, bahçeye girmeyi yasaklayan levhayı okuyunca, çocuklar adına çok üzüldü, hemen başını karların altında toprağa sokup büzüldü, uykusuna daldı. Bahçe kar içindeydi, yer yer de don vardı...

İrlandalı komedi yazarı, hikâyeci ve şairdir. Tek romanı olan "Dorian Gray'in portresi" çok ünlüdür. Bu romanında O Oscar Wilde, bütün yaşam anlayışını ortaya koymuştur: Çok şiddetli tutkuları ve çok az bulunan duyguları aramak, bunalım doğuran, ruhu sıkan, zevki bozan her şeye başkaldırmak.

OSCAR WİLDE (1854-1900)

Oscar Wilde'e göre, sanatçı bütün ahlâk ve toplum kurallarının üstündedir.

1895 de bir cinsel sapıklık suçlusu olarak iki yıl hapiste kalması onu çok yıkmıştı. 1897 de cezaevinden çıktıktan sonra 1900 de ölünceye kadar yoksulluk içinde yaşadı.

Karla don, bahar bizim bahçeyi unuttu, yan gelip serileceğiz, diye sevindiler. Kar, geniş çarşaf gibi bahçeyi örttü, don da ağaç dallarını gümüşle donattı. Yalnız kalmamak için Kuzey rüzgârlarını da çağırdılar. Çağrılı Kuzey rüzgârları bahçeyi kasıp kavurdu, sonra da, dolunun gelmesini istedi. Çağrılan dolu, şatonun arduvaz damına takır tukur mermi gibi yağarak kiremitlerin çoğunu kırdı.

Soğuktan titreyerek pencere önünde oturup buz ve don içindeki bahçesini seyreden Dev,

-Bahar neden bu kadar gecikti, hiç anlayamıyorum... dedi.

Bir sabah Dev, daha yeni uyanmıştı ki, yatağında gerinirken bir tatlı müzik işitti. Başında tepinen dolu durmuştu. Kuzey rüzgârı da artık uğuldamıyordu. Dev, penceresinin tahta kanatlarını açınca içeriye çok hoş kokular doldu. Dev,

-Sanırım bahar geldi! diye sevinçle bahçeye bakınca bir de ne görsün: Bahçe duvarından açılan bir küçük gedikten, çocuklar, karınları üstünde sürünerek bahçeye doluşmamışlar mı! Hepsi de dallara tırmanıp ağaçların tepelerine çıkmışlar, her dalda bir çocuk... Ağaçlar öylesine mutluydu ki, bunu kutlamak için, dallarını çiçeklerle donatmışlardı. Ya kuşlar, cıvılcıvıl ötüşüyorlardı. Çayırların yeşili arasından renk renk çiçekler gülüyordu. Yalnız bahçesinin küçücük bir parçasından daha buz çekilmemişti. Bu buzun üstünde küçücük bir çocuk yerde duruyor, tepesinde de kuzey rüzgârı esip uğulduyordu. Bir ağaç, dallarını çocuğa eğmiş,

-Hadi sen de tırmansana, çıksana yukarı! diyordu ama, çocuk o kadar küçüktü ki bitürlü ağaça tırmanamıyordu.

-Çocuklara ne kadar da bencil davranmışım! diyen Dev, bu küçük çocuğu yerden alıp ağacın tepesine koymak için bahçeye inince, Dev'i gören öbür

çocuklar korkuyla kaçıştılar. Dev, küçük çocuğu dalın üstüne koyunca, orda da kar, don, dolu, rüzgâr kalmadı. Dev, hemen bahçesinin duvarlarını yıktırdı. Ağacın tepesine koyduğu küçük çocuğa sarılarak öptü.

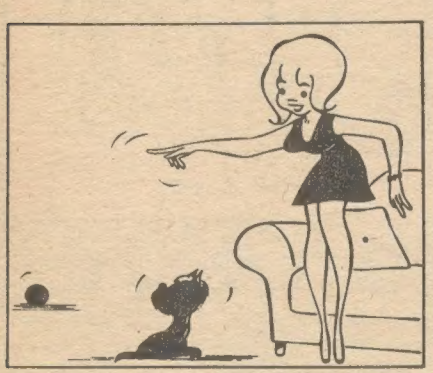

Çocuklara seslendi :

-Bundan sonra burasısizin bahçenizdir !

Dev de çocuklarla oynamaya başladı. Ama akşam olup çocuklar evlerine giderlerken, dev, o küçük çocuğu göremedi. Öbür çocuklar da onun nerde oturduğunu bilmiyorlardı . Onu ilk bugün burda görmüşlerdi.

Dev, her gün bahçesine gelen çocuklara, o küçük çocuğu soruyordu, onu öyle özlemişti ki...

Aradan yıllar geçti. Dev yaşlandı, çöktü.

-Birçok güzel çiçeklerim bahçemde, ama en güzelleri işte bu oynaşan çocuklar ! diyen Dev, artık onlarla birlikte oynayamıyor, ama mutlulukla onları seyrediyordu. Artık kıştan da nefret etmiyordu.. Kışın, çocuklar ve çiçekler için baharı özleme ve dinlenme zamanı olduğunu biliyordu. Bir kış, bahçesine bakarken şaşkınlıkla gözlerini uzun uzun oğuşturdu. Bahçenin uzak bir yerinde, sevimli, beyaz çiçeklerle donanmış bir ağaç görüyordu. Ağacın yaprakları altına kesmiş, aralarından da gümüş yemişler sallanıyordu. Ağacın dibinde de, o küçük çocuk duruyordu.

Dev taşkın bir sevinçle koştu, bahçeye fırladı, uçarcasına çocuğun yanına gitti.

-Yavrucuğum, sana bu kötülüğü yapan kim ? Kim yaraladı seni ? diye sordu.

HİÇBİR ŞEY

-Karım, evlendiğimizdenberi hiç durmadan konuşuyor.

-Ne söylüyor?

-Hiçbişey!

Çünkü çocuğun avuçlarında iki çivi yarası izi görmüştü, ayaklarında da aynı izler vardı.

Çocuk,

-Kimse bana kötülük etmedi, bunlar sevginin yaralarıdır... dedi.

-Ama sen kimsin?

Çocuk gülümsedi :

-Hani bir gün sen bahçende oynamama izin vermiştin, dedi, bugün ben de seni kendi bahçeme götüreceğim.

O gün okul dönüşü bahçeye gelen çocuklar, yaşlı Dev'i, gümüş yemişler vermiş altın yapraklı ağacın altında ölü buldular. Vücudu, baştan ayağa ak çiçeklerle örtülüydü.

-Aman kımıldama! Çok hoş bir manzara, bir hatıra resmini çekeyim.

KADRO MESELESİ

Hayvanat bahçesindeki aslan kafesinde çok yaşlı aslan uyukluyordu. Kafesin dış kapısı açıldı, kamyondan indirilen ve demir parmaklıklar arasından geçirilen genç aslan da kafese sokuldu.

O gün hayvan bakıcısı, uyuklayıp duran yaşlı aslana koca bir sığır budu, genç aslana da iki muz verdi. Genç aslan buna pek şaştı ama sesini de çıkarmadı.

Ertesi gün hayvan bakıcısı yaşlı aslana yine koca bir sığır budu genç aslana da iki muz verdi. Genç aslan o gün hırsından kükreyip durdu.

Ertesi gün, daha ertesi gün hep aynı şey... Beşinci gün, artık canına tak diyen genç aslan, bakıcı kendisine iki muzu uzatırken,

-Affedersin ama bayım, dedi, o da aslan ben de aslanım: üstelik o yaşlı da... Neden ona hergün bir sığır budu verirken bana iki muz veriyorsun?.. Ben aslan değil miyim?

Bakıcı,

-Evet, aslansın ama, dedi, sen Hayvanat Bahçesi'nin maymun kadrosunda görünüyorsun...

Bir kıssadan üç hisse

Okul tatil olmadan bir gün önce, edebiyat öğretmeni, öğrencilere şu ödevi verdi:

-Hepiniz serbest kompozisyon yazacaksınız. İstediğiniz konuyu işleyebilirsiniz. Yalnız anlattığınız olay, kıssadan hisse çıkarılacak biçimde olacak.

Tatilden dönen öğrenciler, edebiyat dersinde, yaptıkları ödevleri okuyorlardı. Kimisi kışı anlatıyor, kimisi bir masal, bir gözlem anlatıyor, ama okunan her ödevin sonunda kıssadan hisse, olaydan bir ders, anlatılandan bir ibret çıkarılıyordu.

Öğrencilerden biri de şu kompozisyonunu okudu:

"Çok soğuk bir kış günüydü. Her yanı, her yeri kar kaplamıştı. Hava o kadar soğuktu ki, uçmaya çalışan kuşlar havada donup düşüyorlardı.

Bir serçe kuşu bir kuru ağaç dalında titreyip duruyordu. Soğuk bir yandan, açlık bir yandan serçeyi perişan etmişti. Durup titremenin bir yararı olmadığını düşünen serçecik, belki yiyecek bir şey bulur umuduyla uçtu. Ama uçuşu uzun sürmedi. Soğuktan kanatları oynamaz olan serçe gökten pat diye karların üzerine düştü. Düştüğü yer bir çiftliğin avlusuydu. Serçecik karların içinde nerdeyse donup ölecekti ki, tam da oradan geçmekte olan bir inek, serçenin üstüne fışkısını bırakıverdi.

Sıcacık sığır mayısının altında, soğuktan donmak üzere olan serçe ısındı, birden canlanıverdi. Nerdeyse kanatlarını çırpıp havalanacaktı ki, ordan geçmekte olan bir kedi bir sıçrayışta üstüne atıldığı serçeyi, karda buğular tüten sığır fışkılarıyle birlikte yiyip yuttu. Kedinin ağzının kenarlarından serçenin kanlı tüyleri ile inek fışkısındaki saman çöpleri sarkıyordu..."

Ödevini okuyan öğrenci durdu. Öğretmen,

-Eee, sonra? dedi.

Öğrenci,

-Bitti efendim, dedi, bu kadar.

-Bu yazınızdan alınacak hisse yok. Oysa ben size kıssadan hisse çıkarılacak bir kompozisyon yazmanızı söylemiştim.

Öğrenci,

-Nasıl hisse yok efendim, dedi, bu yazıda üç hisse var.

-Neymiş onlar?

Öğrenci yazdığı kıssadan alınacak üç hisseyi bir bir anlattı.

-Birinci hisse, Başımıza her eden düşmanımız değildir. İkinci hisse: Her halt yiyen de dosttumuz değildir. Üçüncü hisse: Halt her yerde halttır.

AZİZ NESİN' den TAŞLAMA

Kurufasulyeye övgü

Günden güne sen eğer düşüyorsan kuvvetten,
Fasulye yemelisin,besleyicidir etten,
Kurufasulye gibi say kendini nimetten!
Bayanlar hep fasulye yedirmelidir beye,
Aman kurufasulye,canım kurufasulye!

Yetmiş yaşından sonra kaçırırsan ucunu,
Bulamazsın bir ilâç dolaşsan da acunu,
Onun yerini tutmaz hiçbir kuvvet macunu!
Hele verirse eğer bakkal da veresiye,
Moruklara dermandır canım kurufasulye!

Seksoloji dalında çıktı yeni bir konu,
Yarım porsiyon yesen alimallah sen onu,
Çifte kuvvetli yapar en işlemez hormonu!
Bu ömrü fasulyesiz boş geçirdik şimdiye...
Hep yemeli fasulye,ah fasulye,fasulye!

Bu gaz kıtlığında hem bedava gaz yapar,
Fazla yersen karnında,kalın,ince saz yapar,
Öter saksafon gibi,akordu yok caz yapar!
Onu yemeli "Müzik ruhun gıdası" diye,
Aman kurufasulye,canım kurufasulye!

Belin bükük olsa da yine verir erkeklik,
En kartaloş kadını gösterir göze keklik,
Üstüne su içersen çekmezsin aslâ peklik!
İhtiyar erkeklere en münasip hediye,
Horoz cinsinden olsun,bir kilocuk fasulye!

Yetmişinde olsa da,iki büklüm ihtiyar,
Bir tabak fasulyeyle olur hemen bahtiyar,
İçi geçmiş olsa da başına vurur bahar!
Ye babalık! Ye moruk! Sabah,akşam,durma ye!
Erkekliğin kaynağı,ah fasulye,fasulye!

Yarışma Fıkraları

Bahçelievler(Ankara) -4'üncü Cad. II0/7, Haluk Türkmen yazıyor:

85 BİLGİÇLİK

Yaşlı hekim, genç meslektaşına, hastayı nasıl etkileyeceği üzerine öğütler veriyordu:

-Diyelim, hastanın ülseri mi var, hastayı etkilemek için şöyle diyebilirsin:"Ülserin epig. strik ağrılara sebep olmasında hiperklohidrinin direkt tesiri vardır. Onun için mide asiditesini ve elektronik denge bozukluğuna sebebiyet vermeyecek biçimde hafifletmek gerekir"falan filan gibi.

Ertesi gün genç hekimin muayenehanesine genç ve güzel bir kadın girer, geceleri uyuya - madığından yakınır. Kadını muayene eden genç hekim, yaşlı meslektaşının bir gün önceki öğütlerinin etkisi altında konuşur:

-Sizde çok hassas organizmaların sebep olduğu geniş bir profilaktik ve terapotik enfeksiyon sahası var ki bundan dolayı epidenik haller, riketsiyalar, anemiler, pernisiozler, kayalı dağlar lekeli humması - dır ki....

Dehşete kapılan kadın korku içinde doğrulunca, hekim sözleri - nin etkisinden çok memnun, birden kendine gelerek,

- Asprin alın, yeter der.

OKUR KARİKATÜRLERİ

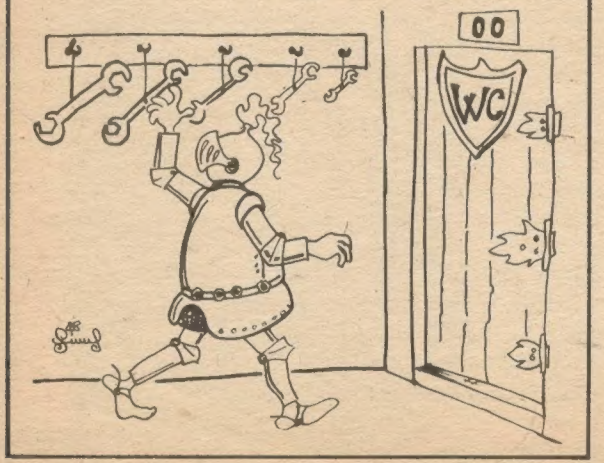

86 İNTİKAM

Otele giren adam, odasını ayırttıktan sonra,

-Sabah sekizde uyandırsınlar... Ha, kahvaltıda süt, yağ, reçel, kızarmış iki dilim ekmek dedi.

Sabahleyin sekizde uyandırdılar. Garson, tepsiyle içeri girdi.

Müşteri birden parladı:

-Gece geç yattığımı unuttunuz galiba. Kızarmış ekmek istemem. Hem bu süt de soğuk. Çay getir bana...

Şaşıran garson,

- Ama bayım, dedi, süt çok sıcak, ekmek de francala... Sabah sekizde uyandırmamızı da siz tenbihlemiştiniz...

Adam, büyük bir üzüntüye kapılıp,

- Karıma üç yıldır ben de aynı sözleri söylüyorum ama, gel de sen bu sözleri karıma anlat. dedi.

■

Kurtuluş(Istanbul) Kuyulubağak. Krizantem Ap No. I2. Aydın Kubilay yazıyor:

87 MUCİZE

Tabiat bilgisi dersinde öğretmen, diş konusunu anlatırken, öğrencilerine sordu:

-Otuz-otuz beş yaşında yetiskin bir insanın ağzında otuz iki diş

Yarışma Fıkraları göndermenin son tarihi

Nasrettin Hoca adına düzenlediğimiz Fıkra Yarışmasına gönderilen fıkralardan bugüne kadar 85 fıkra yayınlanmıştır. Fıkrası yayınlanan her okurumuza yüz lira telif hakkı gönderilmiş, yani şimdiyedek toplam olarak 8 bin lira telif hakkı ödenmiştir. Bundan sonra da yayınlanacak her fıkranın yazarına yüz lira telif hakkı ödenecektir.

SON TARİH 20 MART

Yarışma için fıkra göndermenin son tarihi 20 Mart'tır.20 marttan sonra gönderilecek fıkralar yarışmaya giremiyecektir. Okurlarımızın 20 mart'a kadar fıkralarını göndermelerini dileriz.

DERECELER

Önce de ilân ettiğimiz gibi, yarışmada birinciliği alacak fıkranın yazarına 1000,ikinci olacak fıkra yazarına 750 ve üçüncüye 500 lira ödül verilecek,ayrıca her üçüne,çok değerli ğümüş Nasrettih Hoca plakası armağan edilecektir.

BEDAVA KİTAP

Hangi fıkranın birinci,ikinci, üçüncü olacağını siz okurlarımız seçeceksiniz! Okurlardan en çok oy alan fıkra birinci olacak ve birinciyi seçecek her okurumuza,önce ilân ettiğimiz çok değerli kitaplardan istedikleri bir tanesi armağan olarak gönderilecektir.

EN SON 20 MART'A KADAR FIKRALARINIZI GÖNDERİNİZ!

bulunur. Bu duruma ne denir?

Arka sırada oturan bir öğrenci bağırdı:

-Mucize denir öğretmenim.

VAH ANAM!

Konferansçı, salonu dolduran kalabalık seyircilere baktıktan sonra,

-Sevgili kardeşlerim diye söze başlayınca dinleyicilerden biri bağırdı:

-Vah anacığım vah!

OKUR KARİKATÜRLERİ

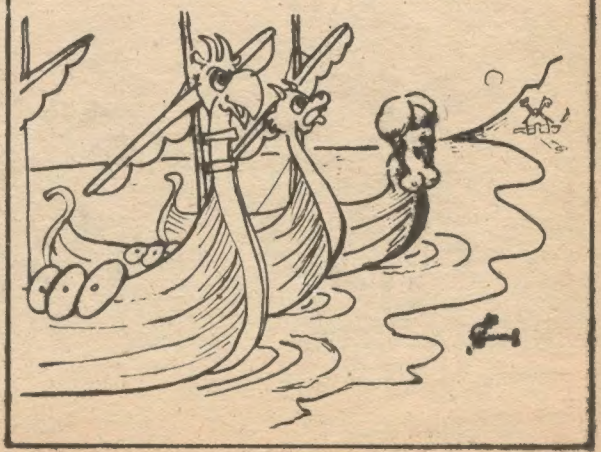

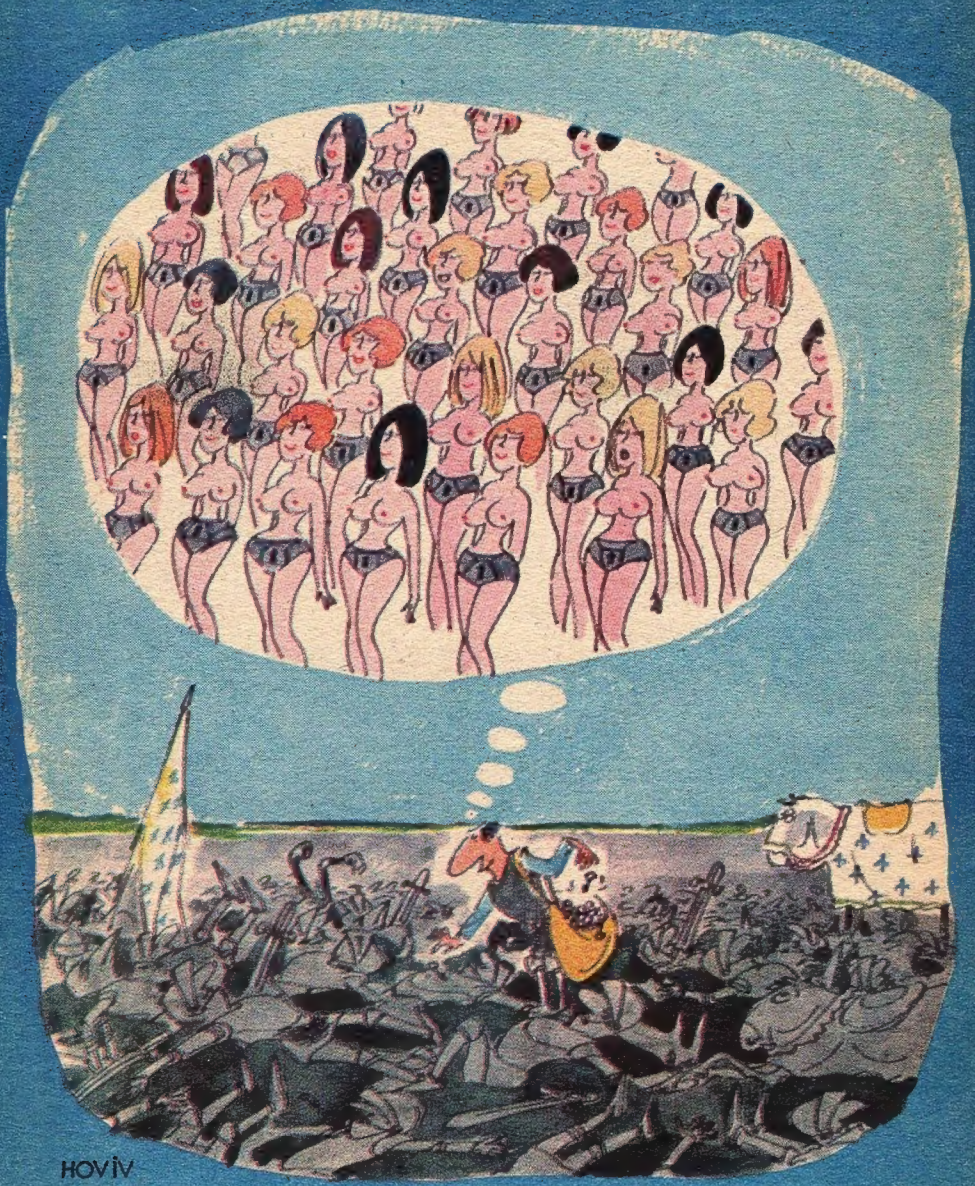

Ustura tiryakileri, Ustura'nın çıktığı pazar günlerini sabırsızlıkla bekliyorlar. Ustura, evinizin neşe kaynağıdır.